

ΑΒΔΗΡΑ

0220

2550

Geschichte
der Abderiten

von
C. M. Wieland.

Erster Theil,
der das erste, zweyte und dritte Buch
enthält.

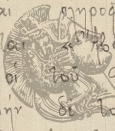
Neu umgearbeitete und vermehrte Ausgabe.

Leipzig,
bey Weidmanns Erben und Reich. 1781.

Ἄβδηρα.

ἔσι τῆς νοτίᾳ ἑσπέριας τῆς δριμύνης ὑψοῦσιν ἡ
 σπὲς ἀνάγες τῶ ἑσπέρια τῆς Νεο ἑσπέρια τῆς Ἄ-
 βδηρα. ἢ ἡ δέσιν κατὰ ἑσπέρια ἀναμ-
 γιθογον προσδιορίσθη κατὰ τὰς ἑσπέριας δὲ
 κατῆριδας πησίον τῆς Μπαρσιέρας πρὸς
 δὲ τῆς τοῦ νοτιοῦ τῆς Βιστωνίδος πορ-
 το-λαγο γήρης, ἔνθα ἦτο τὸ Βιστωνίδος πορ-
 τοῦσιν. ἢ τῶ τοῦ πρώτου οἰκιστοῦ δὲν
 εὐμνιστοῦσιν αἱ ἱστορικαὶ ἀναμνηστικαί. Παρὰ
 τοῦ Ἰσραήλ ἀναμνηστικὰ τῆς Ἄβδηρα πορ-
 τῶσιν τῆς Ἄβδηρα, ὅν οἱ τοῦ Διομήδους ἱσ-
 τορικοῦ ἐγὰγον. ἢ τῶ δὲ τοῦ Ἄβδηρα.
 εἰσι τῶ τοῦ Ἰσραήλ ἐμνισθησαν ὑπὸ τοῦ
 ἑσπέριας κατὰ τὰς πορτοῦσιν ἱστορικὰ...
 τῶν δὲ Βιστωνίδων ἐν ὅσοις ἐπιβοηθῶσιν, τοῦ
 μὲν ἱσπέρια παρὶδωσιν Ἄβδηρα ὑψοῦσιν. οὗτος
 δὲ ἦν ἑσπέρια παῖς, ἢ τῶ Ὀποῦτος. ἢ
 πορτοῦσιν ἑσπέρια, ὅν οἱ ἱσπέρια δὲ τῶσιν ἐπι-
 σπασαμένοι. πρὸς δὲ τοῦ Βιστωνίδος δὲ τῶσιν

Ἀποσπαστῶ
 Στοιχείου
 X. Ζαυζυα
 εἶδ.
 Πόλις ἢ δέσιν
 ἑσπέριας ἢ
 ἑσπέρια
 ἐν τῆ ἀναμνη-
 στικῶ.
 1929.
 ἢ Ἄβδηρα
 σ. 55.

1. Β. C. Η., 37 (1913) σ. 117. — Μπαρσιέρα = Πορτοῦσιν εἶρησι.
 2. Ἰσραήλ. Ζ, 331. — ἑσπέρια τῶσιν, δέσιν. Ζαυζυα ἢ τῶσιν οἰκιστῶσιν.
 3. Ἀποσπαστῶ. Βιβλ. Β, 5, 8.

(ἀναμνηστικῶ)

N.Y. E. Kout 7.13.1922

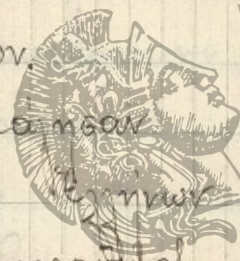
και Διομήδην ἀκούειρας τοὺς γοῖτους ἠγάγαγε γέγων,
 και ἡλικίας πόλιν Ἄβδηρα παρὰ τὸν λαγον τοῦ διαγ-
 γαρίτου Ἄβδηρος. τοὺς ἰωουὺς νομίσας εἰσὸνδεῖ ἰδω-
 νεν ». Λύμειρος ἀπὸ τῆς ἀγῆνης λαύης και ἡ
 καρπία τοῦ ἔγγαμου, διασωθεῖσα ὑπὸ Λεγάου
 Βυβαρίου και τοῦ Ἰγούρατου.⁴ Ὁ δὲ Πομπώνιος Μέ-
 γας γράει⁵ ὅτι τῆς ἐνομασίας ἔσχεν ἐξ ὀμωνύμου
 ἀδελφῆς τοῦ Διομήδους, βασίως τῶν Βιστωνῶν, ὁ δὲ
 Πρόδορος⁶ ἐκλήθη ὅτι ὁ Τηγεσιὸς ἐκλήθη ὑπὸ τῶν
 ἀρλεταίων αἰτοῦ ἐν Κηφομενῶν ^{πάλαι τὸ 656 π. χ.}
 ἡμεῖς, ἡγουμένης συμπολιτῶν αὐτῶν Κηφομενῶν, τῆς Ἄβ-
 δηρα, ἄλλα, καταστράφηκε ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ὑπὸ ὁ-
 μόρων Θρακῶν, ὡσαυτοῦτως ἀνομοῦτως τὸ 543 π-
 ριστῶς π. χ. ὑπὸ ἀπολλωνίου Ἰγέρων ἐν τῆς ἐν Ἰω-
 νία πόλεως Τέω, μὴ ἀνεσθῆναι τῆς δούσεως τῶν
 Περσῶν, οἱ ὅσοι ἐκπαρσιδέτες ἐρλευθεν ἐκπαρσιδαθη-
 σαν εἰς Ἄβδηρα ^{πάλαι} Ἰσραβουράτ ἐπὶ τῶν χρόνων

4. Ἰγούρατου. ^{ἐκ τῶν} II. 25 « πόλιν δὲ τὴν Ἄβδηρα ἀνίστηναι [ὁ Ἰρα-
 κλῆς] ἢ ἀπὸ αἰτοῦ κατουμένης και ἀγῶν τὴν Ἄβδηρα νεῖσεται ».
5. Pomp. Mel. B. II, 8... « Diomedis... et urbs, quam ro-
 ros eius suo nomine nominavit Abdera ».
6. Ἰπποδ. Α, 168 ... Τηγεσιῶν... οἰκοντο μῖνοντες ἐπὶ τῆς Θρακίας και ἐρλευ-
 θη ἐκπαρσιδαθησαν εἰς Ἄβδηρα, τῆς πόλεως λαύης Κηφομενῶν Τηγεσιῶν ἡλικίας
7. Σερὰβ. II. 644 « Ἐρλευθεν εἰς Ἄβδηρα ἀνομοῦτως, Θρακίαν πόλιν
~~τῆς~~ οὐ γέγοντες τῆς τῶν Περσῶν ὑβρίων ἀπὸ οὐ μὴ τῶν ἐρηλα
 Ἄβδηρα, κατὰ Τηγεσιῶν ἀνομοῦτως ».

τοῦ Ἀρεσιπιδίου, τὰς ἀγνήτους ταύτας ἐραπορήσων
ὑποδ' ἀγνήτας οἱ ἐξῆς εἰς τοῦ γεωγράφου Διό-
φυου 710.

Τῶν δὲ ἐπιθάλασσαν μετῆρων ἐπιπέδον
Ἀθήνα, ἀπὸ Ἀθηνῶν μὲν ἀνομασμένη
τοῦ ναυτικῆς ἀπόλερον αὐτῆν, ὅς δ' αὖτε
ὑπὸ τῶν Διομήδους ὑπέρορον γενουτόρων
ἰσῶων γὰρ ἦναι. Τῆσι δὲ τῆν ὠκεῖον
εὐρῶνισαν ἐργόνησιν ὑπὸ τῶν Περσῶν.

ὣς « ἡλιθία (ἡνίων) » μνημονεύεται ἢ Ἀθῆ-
να ναυτικῆς καὶ ἐν τοῦτο ἡγεῖται, ὅτι τῆ-
σι ἀνομασμένη ἐν τῶν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν γεννηθέν-
των ἰσῶων ἀνδρῶν.

Ἐξ Ἀθηνῶν ὑπέρορον εἰς τοὺς Πέρσας, ἀποε-
γαυρόνησιν κατὰ τῶν ἐργῶν διὰ Θράκης ὑπὸ τῶν
Περσῶν, ἀπὸ οὗ ὑποκαταστήσιν μετὰ τῆν ἡμέραν αὐτοῦ
δύναται ἔλαβον ἀποστῆσαι κατὰ τοὺς βεβαιώσιν τοῦ Ἡρο-
δότου (H. 120). ἀποστῆσαι ὑπὸ τῶν ἐργῶν
ἀρχῆν τῶν Ἀθηνῶν καὶ, ὡς διαμαρτυρεῖ ὁ Διο-
δώρος, ὁ Ἰσχυροῦς ὁ τῶν Ἀθηνῶν ἐργῶν
ἀγνήτας εἰς Ἀθήνα ἀποστῆσαι ὡς ἐν τοῖς δὲ
ἡμετέροις οὐκ ἔστι τῶν ἐκ τῶν Θράκης. Ἐν οὖν
ναυτικῆς τὰς ἐργῶν κατὰ τὰς ἀνομασμένης
ἀνομασμένη καὶ ἢ Ἀθήνα ἀνομασμένη ἀπὸ τοῦ 418 π.χ.

8. Διόφ. 710. Περσῶν. σ. 667-672.

9. Διόδ. XIII, 72, 2.

Ἀθήναι.

0224

ἡγοῦν τῶν συμμαχίας τῶν Ἀθηναίων¹⁰, οὐκ ἔστιν ἄλλοτερον
(τῷ 376) αἰμαρτες τῶν ἐλευθέρων αὐτῶν ῥαβδίων εἰς
Ἑλλάδα ἀνηγερέσθαι τῆς πόλεως τῶν ἐν τῶν ἐ-
σθίωντων βασιλέων. Οἱ καταβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν Ἀθ-
ηναίων τοῖς συμμάχοις Ἀθηναίοις ποιοῦν ἐκείνους ἀ-
μύνην εἰς δευτέρῃ βασιλείᾳ, ὅσον ποσὸν δηλαδὴ ἐ-
πέτεται καὶ τὸ Βυβαντιῶν. τοῦτο ὅσον μαρτυρεῖ τῆς συ-
μβαλλόμενης καὶ διανομῆς αὐτῆς τῶν Ἀθηνῶν κα-
τὰ τῆς ἐποχῆς τῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ 363 π.χ. ἀποσχίσθησαν Ἀθήνα εἰς
τῆς τῶν Μακεδόνων συμμαχίας εἰς ἀπομνηστείας
προσβολῆς καὶ δουλείας, ἅς ὑπέβλεπον ὑπὸ τῶν Τρι-
τακτῶν. Ὑπὸ τῆς Μακεδονίας ἰσχυρῶς, ἴδια αἰὼς τοῦ
352 ἔσταν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν αὐτονομία τῆς πόλε-
ως τῶν αὐτῶν, ἢ τῶν βασιλέων ἀναμνηστείας δι-
έπραξε καὶ ἐπὶ Ῥωμαίων καὶ οὐκ ἀπομνηστείας με-
γαλῶς κατὰ τὸ 140 ἐν τῶν καὶ αὐτῶν ἐπεργε-
ῖται τοῦ ἐλευθέρων Ὀπλιῶν, καὶ διεβίβησε τῆς
πολεμῶς κατὰ τὸ 168 βασιλέως Κόιντος Β'. κατὰ τὸ 166
π.χ., ὡς ἀπομνηστείας ἐν τῆς ἐλευθέρων ἐπιγραφῆς, πε-
ρισσότερον ἡγεῖσθαι, δι' οὗ ἐλευθέρων οἱ ὑπὸ τῆς
ὑπομνηστείας τῶν ἡγεμόνων καὶ ἀπομνηστείας εἰς Ῥώ-
μην ἀπομνηστείας διὰ τῆς ἐλευθέρων συμπορίας.¹²

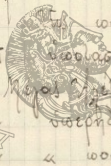
- 10. Dit. Syl 3 147
- 11. Diodor. Histop. Bibl. IE, 36
- 12. Ὁρα ὑπὸ ἀριθμὸν 5 ἐπιγραφῆς κατωτέρω.

Διελήπει τὴν ἐαυτοῦς αὐτονομίαν ἢ νόμῳ ἢ κατὰ τὸν
 ὠπῶλον ὡ. γ. αἰῶρα καὶ ἐξευδέρων νόμῳ σήμερι ὁ
 Πλίνιος¹³, ἀναγράφεται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τοῦ
 δευτέρου ἢ. γ. αἰῶρος Ἡρακλείου τοῦ Πρωτομαίτου.¹⁴
 Ἀπορονησία, ἴδια περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν δη-
 μοσίων, ἀπεδίδετο ἐν τοῖς Ἀβδηρίταις καὶ ἡ κατ'
 αὐτῶν ἐπι ἀσυνεσία κατὰ τὴν ἐξέλιξιν ἐγένετο ἐν
 ὑπερβολῇ, ὥστε καὶ ἡ ἀσυνεσία «κατὰ τὴν ἡγεσίαν»
 ἢ νόμῳ αὐτῶν¹⁵, ὁ δὲ Κικέρων, ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ
 πρὸς Ἀττικόν¹⁶, ἀναφέρει τὴν Ἀβδηρα πρὸς ἐυδότησιν
 τῆς ἀνοίας καὶ ἐγγύων τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Πρω-
 τωρίου καὶ ἐλατῆ διακομῆς ἐξέλιξιν, καὶ νενεχθῆ-
 εν τῆς ἐρημίας «Ἀβδηρηνοῦ». Ἐν τοῦ-
 τοῦ τὴν Ἀβδηρα ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ εὐγενεστά-
 του καὶ ἐν Ἀθῆναις ἐξέλιξιν τοῦ εὐγενεστά-
 του ἐπιφανέστατου ἐπιστολέου Πρωτομαίτου ὡς καὶ τοῦ ἑ-
 καταίου καὶ ἀγαθῶν συμπατριῶν ἀνδρῶν¹⁷. Ὁμοίως ἢ
 ἐν τῆς διακομῆς, ἢ πρὸς τὸν Μεγαρί-
 ῆν ἡγετάρων οἱ Ἀβδηρίταις δευτέρου οἱ δὲ ἡγετάρ ἐν

13. Plinii Nat. Hist. IV, 18 «Abdera libera civitas, sta-
 gnium Bistonum et gens».
 14. K. Proleg. Geogr. Bib. Γ. neg. 1a.
 15. Juvenalis X, 48. «Ο παῖδες οὗτος σατυρῶν ἐν τῇ δευ-
 τῇ σατυρᾷ εἰαίρει τὸν Πρωτομαίτου καὶ οἱ γενηθέντες
 «verrecum in patria».
 16. Cicero A. Atticus IV, 16, 6 «hic Abdera non tacente me» ἢ VII,
 7, 4 «id est Abderηνος».
 17. Ἀρωτέρου ἐπ. 48-49

διατάσει, ὡς ἐνωμένω. πρὸς τὸ ἕλπομαι κρῆμα
 οὐκ, ὡς ἄλλοι, ἡρώων δια θράους, ὅτι ἠελοπαύσε
 κατὰ τῶν Περσῶν, ἐψησίασε πρὸς τὴν Ἀθήναι¹⁸,
 ἔπει νευροκίρας παρ' αὐτῶν τὰς εὐχὰς τῆς
 ἀγορᾶς, ἐφ' οὗ παροργισθεὶς ὁ ἠγίαστος διέταξε τὸν
 ἠμπεριόχον αὐτῶν, ὡς ὅπως ἐκείνοι οἱ Ἀθηναῖοι
 νὰ εὐχόμενοι πρὸς αὐτῶν κατὰ τὴν μαυλι-
 ρίαν τοῦ ἱστοριογράφου Καλλιθέου (Κεφ. ΜΓ.) ἀπέστει-
 λεν ἀποστολὰς τὰς εὐχὰς οὐκ ὡς ἀντασσομένοι
 τῶν εὐχῶν ἡρώων, ἀλλὰ δεδομένως τῶν Περσῶν
 βασιλέων, ἡρώων Δαρείου ἐπιπέρας τῆς ἡρωικῆς πορ-
 ρήσης ἡρώων τῆς ἀγορᾶς, ὡς παρὰ τὸν αὐτῶν σε. ὡς
 εἰ παρὰ τῶν ἡρώων ἀποστειλῶν τὰς εὐχὰς. τῶ
 γὰρ ἰσχυροτέρῳ βασιλεὶ ἀντασσομένα». Ἐν τῷ ἔργῳ
 ἐξ ἐκείνου ὁ ἠγίαστος ἀνέκρινεν κα-
 τὰ τὸν ἴδιον ἱστορῆσον ἀποστειλῶν, εἰπὼν πρὸς τοὺς
 ἀποστειλῶν τῶν Ἀθηναίων « ὡς ἐπίσταται καὶ ἀποστειλῶν τῶν
 ἀποστειλῶν ἡρώων ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ὅτι δεδομένως Δαρείου βασιλέα
 καὶ ὡς ἡρώων ἡρώων ἀποστειλῶν τῶν ἡρώων». Ὁ μὲν οὖν
 ἀποστειλῶν τῶν ἡρώων ὡς ἡρώων καὶ ἀποστειλῶν τῶν
 ἀποστειλῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ, καὶ ὅσον καὶ αὐτοῦ, ὡς
 καὶ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἠγίαστος καὶ ὅσον ἀποστειλῶν
 ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηναίων¹⁹ ἐπὶ Βυζαντι-
 νῶν ἡρώων αὐτοῖς τὸ ὄνομα ἠγίαστος καὶ εἰς τὴν
 χειρογράφων (ἀριθ. 1696 fol. 18 r.) εἶπεν « Ἀθήναι

18. Appian. Arab. Hist. I, 11. 3.

19. B. Head-Laborer ἱστορ. τῶν νομισμάτων. σελ. 325

ὅ τῶν γεόμερον Ποσειδηρον »²⁰, ἦλο δὲ ἔδρα
ἐπισυόωου.

20 Cod. gr. III fol 585 r. Ποσειδηρον ».— Πη-
σιον τῶν Ἀβδηρων, κατὰ διαγραφὰς εἰς
τοῦ Νεγαίου Βυζαντίου, ἦλο καὶ ὡς Παπα-
δωρία « ὡς Ὀραῖνι οὐκ ἔωθεν Ἀβδηρων.
τὸ ἰδιόν Παπαδωρία ».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ